

JUSTITSMINISTERIET

Administrationsafdelingen

Folketinget
Beskæftigelsesudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 25. marts 2015
Kontor: Budget- og planlægnings-
kontoret
Sagsbeh: Ane Røddik Christensen
Sagsnr.: 2015-0032/01-0005
Dok.: 1526441

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 194 (Alm. del), som Folketingets Beskæftigelsesudvalg har stillet til justitsministeren den 4. marts 2015. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Anni Matthiesen (V).

Mette Frederiksen

/

Johan Kristian Legarth

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 194 (Alm. del) fra Folketingets Beskæftigelsesudvalg:

”Nogle medarbejdere i Kriminalforsorgen ser det som nødvendigt med en håndholdt indsats og især for den tunge målgruppe, der er langt fra arbejdsmarkedet. Det gælder f.eks. personer, der lider af ADHD, hvor det er vigtigt med et løsladelsesmøde med hjemkommunen med henblik på at aftale, hvem der gør hvad, og hvem der er kontaktperson ved løsladelsen. Det er typisk her, der anmodes om en mentor eller støtte kontaktperson i det videre forløb. Har ministeren planer om at gøre en indsats for en mere håndholdt indsats – og i givet fald hvornår?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”Når en person starter sin afsoning i et fængsel, påbegyndes øjeblikkeligt et systematisk arbejde med at afdække den pågældendes behov i relation til at standse den kriminelle adfærd. Indenfor de første to uger skal der således udarbejdes en afsoningsplan, som udstikker retningslinjerne for den nødvendige indsats under afsoningen. Planen detaljeres sidenhen yderligere i handleplanen, som justeres efter behov, men prioriteringerne i afsoningsplanen ligger som altovervejende hovedregel fast.

Som et led i udarbejdelsen af afsoningsplanen afdækkes den indsattes belastningsniveau, hans eller hendes tidligere tilknytning til psykiatrien m.m. På baggrund af denne afdækning vil nogle klienter kunne identificeres som en ”tung målgruppe”, om end en sådan kategorisering ikke finder sted. Kriminalforsorgens klienter inddeles derimod i fem kategorier ud fra graden af risiko for recidiv til ny kriminalitet. Denne identificering sker ved hjælp af et risiko- og behovsvurderingsredskab, det såkaldte LS/RNR-skema. Udover risiko- og behovsniveauet bruges redskabet til at identificere relevante indsatsområder ud fra den enkeltes behov samt måden, hvorpå denne indsats mest hensigtsmæssigt ydes.

Ved hjælp af ovennævnte fremgangsmåde kan der eksempelvis peges på, at der bør tilknyttes en mentor eller lignende ved løsladelsen eller eventuelt allerede under afsoningen. De forskellige indsatser koordineres i handleplanen, som under hensyntagen til klientens belastningsgrad i større eller mindre grad involverer kommunen i det efterfølgende arbejde; jo større belastningsgrad, jo højere grad af inddragelse af kommunen.

Denne systematiske fremgangsmåde er påbegyndt i 2014, og er således relativt ny. Der er planlagt en evaluering af arbejdet med afsoningsplaner, som forventes at foreligge ultimo 2016.”